

Skal vi stemme på „løgnere“ og „rørkjerringer“?

Eller vil folket ta lærdom av skandaleforestillingen på Ø. Toten?

Er Rognerud en løgner? Quisling en rørkjerring? Brud ingen mann?

Nærmere om hvordan „vennene“ karakteriserte hverandre.

Det sensasjonelle skandalmøte på Toten har naturligvis vakt den største opsikt overalt. At tidligere venner og partifeller kommer med en slik hærskares mangfoldighet av grove injurier mot hverandre er da også noe helt enestående i historien. Folk på møtet oppfattet ganske fort hvad det hele var — en sirkusforestilling uten like. Man følte sig hensatt til et sirkus, hvor den som gjorde de «beste» kunststykker, fikk det største bifall. Man får et lite begrep om forvirringen og stemningen når vi opplyser at de som klappet mest for Quisling og hans drabanter var — bondepartiets egne nominasjonsmenn. Resultatet av møtet og dets avsløringer blir utvilsomt et voldsomt frafall fra bondepartiet ved valget mandag, men vi tror heller ikke Quisling høster synderlig fordel av dette oppgjør. Velgerne må ha fått sinene op for at den uhederlighet og løgn som preger begge disse partier, kan man ikke gi sin tilslutning.

«Vestopland» bringer igår et referat fra møtet på Toten — et referat som er like uriktig og klanderverdig som den måte bondepartiet og dets regjering oien-synlig alltid har gått frem på. — Men folk på Toten vet hva som foregikk på møtet, og da har det

handlet? Både høire og bondepartiet bruker det meste av sin tid til å skjelle ut N. S. Nu er vi blitt provosert så sterkt fra bondepartiets folk — særlig her i Oppland — at jeg er nødt til å ta hansken op. Det er mot min vilje at jeg kommer med avsløringer, men vi er nødt til å si fra. Bondepartiet er kommet med sine provokasjoner like foran valget, fordi man har regnet med at vi ikke har noen presse av betydning; men jeg skal fortelle herrerne at det kommer en dag etter valget også. Det skal de få merke slik at de vil huske det en god stund.“

Vilde «hjelp» bondepartiet.

Det var med ærlig vilje N. S. tilbød bondepartiet i Oppland listeformid, fordi vi vilde hjelpe partiet ut av den knipe det utvilsomt står i her. Bondepartiet har valgt å vende våbnene mot oss og har kanskje oppnådd å skremme enkelte vekk, men vi skal ta oppgjøret med den trafikken.

Gruppen har ikke realitets-behandlet ankene.

Taleren tok så først for sig den skrivelse som er offentliggjort av bondepartiets stortingsgruppe, hvori det gis uttrykk for at gruppen stemmig har tatt avstand fra Quislings anker mot Hundseid og at gruppen har gitt Hundseid tillitsvotum. „Dette er ikke sakens sanne sammenheng. Det søkes gitt inntrykk av at man har tatt avstand fra realitetene i min anke. Det virkelige forhold er at gruppen ikke tok op selve realitetsspørsmålet. Hadde de tatt

egget parti. Det er riktig at jeg møtte der etter innbydelse, men bondepartiet visste da utmerket godt at jeg holdt på med dannelsen av partiet. Bondepartiet hadde endog henvendt sig til mig på det tidspunkt og bedt mig gjøre partiet til

et parallellparti for bondepartiet i byene.

Og forhandlingene om dette pågikk. Men vi brøt forhandlingene fordi vi fikk vite at bondepartiet drev forhandlinger med frisisnede folkeparti om det samme. Og så skal jeg ærskjelles på dette grunnlag.

Forholdet til Hundseid.

Hundseid har i en utsendt meddelelse stemplet mig som løgner, mens han frekt fortier alt som ligger bakom vårt forhold. Faktum er følgende: Da det blev spørsmål om Russlandsgarantien i Stortinget, mente jeg Hundseid burde få vite at det drives „revolusjonært undergravningsarbeide“ i landet. Jeg tok da med mig de papirer jeg hadde — de samme som jeg brukte under min tale i Stortinget — Hundseid tok papirene og sa:

Dette må De si fra om Stortinget.

Senere kom spørsmålet op i den samlede regjering. Alle medlemmer av regjeringen så på papirene. Og det blev straks bevilget 10 000 kroner for å undersøke saken. Hundseid så på papirene og var med på bevilgningen. Allikevel sier han at

Hundseids uendelig feige optreden har satt ikke bare min skjebne i fare, men mange andres. Samme dag holdtes det en regjeringskonferanse hvortil jeg ikke var innkalt. I denne konferanse fikk jeg min avskjed. — Jeg sa da statsministeren min oppriktige mening. Jeg fortalte ham at jeg ikke hadde lagt to pinner i kors for å komme inn i regjeringen, og så tok jeg min hatt og gikk. Men så fikk bondepartiets ledelse greie på dette, og da måtte Hundseid pent be mig bli stående. Men han hadde utarbeidet et forslag til pressemeldelse, men den hadde en usanferdig form, og jeg kunde ikke godta den. Senere blev det i regjeringen fremlagt mange forskjellige utkast til pressemeldelse.

De var alle usanne.

Til slutt fant de en vending, hvorefter jeg tok alt ansvar. Jeg godtok heller ikke den, men den blev utsendt til pressen allikevel. Disse forhold kan bevidnes av bondepartiets fremste menn. Alle regjeringsmedlemmer, Moseid og Adahl kjenner til dette, og jeg tror heller ikke de vil vri sig unda det.

Det vilde vært bondepartiets ødeleggelse.

Om disse forhold dengang var blitt kjent og jeg hadde gått. Og så serverer man slikt som nu fra bondepartiets pressekontor. Det var mange lignende ting under bonderegjeringslevetid. Som kjent protesterer Sovjetregjeringen mot min tale i Stortinget. Hundseid aksepterte pro-

DET ER DEN JEG SKAL HA!

Den billige, friske og gode Kari Margarin, som jeg får slik matlyst av.

KARI MARGARIN

A'S VAN DER BERGHS MARGARINFABRIK SKØYEN OSLO

Kari Margarin Brille-fin

ter mine linjer. Min resolusjon blev utarbeidet etter avtale med de øvrige medlemmer av regjeringen. — Hundseid gikk etterpå til „Dagbladet“ og uttalte sig

stikk i strid med hvad han og regjeringen hadde vært med på.

Regjeringen syntes da at nu var han gått for vidt, og det blev snakk om å sende ut en pressemeldelse om saken, men alle vilde ha måttet skandalisere Hundseid. Det blev ingen meddelelse fordi jeg ikke satte så meget inn på det, da statsministeren sa til mig:

Jeg skal trekke mig ut av politikken.

fortalte at saken også hadde vært behandlet i partiet. Jeg blev kalt til Hundseid som kom med de samme rykter om jeg skulde ha deltatt et møte hvor det var truffet mege alvorlige beslutninger. Hundseid lo mig få inntrykk av at

han hadde sine opplysninger fra en kommunist!

Han uttalte imidlertid at han var tet referat av hvad jeg hadde sagt møtet. Om eftermiddagen var det en regjeringskonferanse, hvor det fuld til referater av hvad jeg skulde ha sagt i studentforeningen. Begge blev forkastet av mig som helt uriktige, og jeg bad om kopier. Jeg skrev straks til formannen i den konservative studentforening og fore-

Side 26, nedre del

3. okt. 1933

Opland Arbeid Blad

...ut neppe bidratt til å forbedre...

Vi skal gå over til et mere utførlig referat enn det vi bragte igår, men må også nu innskrenke oss endel på grunn av plassmangel.

Quislings livgarde i dette distrikt må han øiensynlig ha hentet fra den gamle forening i Torpa. Chr. C. Jorandi var nemlig blitt opp som Totenmøtets dirigent. Billettøren og dørvakten var likeledes importert fra Torpa. Som spesiell utkastet medfulgte den bekjente Knut Langård. Han slapp med én utkastelse, nemlig av en beruset herremann som hadde ett og annet på hjertet under Quislings foredrag. Langård lempet ham ut. Under diskusjonen burde mannen ha fått lov å komme inn igjen, for mange av de som deltok der, opførte sig ikke det spor bedre.

Quislings foredrag.

Dette foredrag bød til å begynne med ikke på annet enn quislingske sedvanlige historiske utredninger og talemåter. Det eneste fornuftige han flettet inn, var at alle de borgerlige partier har lekt blindebuk med velgerne og intet forstod. Tal måtte innromme at Arbeiderpartiet så mere dyptgående på tingene og bedre forstod situasjonens alvor og hvad som måtte til for å komme ut av krisen. Alle de borgerlige bygget bare på et egoistisk profittsystem. Det var en planløshet og et rot uten like. Quisling gav tydelig tilkjenne at han bare motarbeidet Arbeiderpartiet fordi de har rett i sin politikk og derfor sannsynligvis vil få folket med sig, slik at de kan ta makten.

Avsløringene.

Var første del av Quislings foredrag tørt, fikk han til gjengjeld munnen kraftig på glid da han kom inn på forholdene innen bondepartiet og bonderegjeringen. Han drog frem av vesken en tykk bunke dokumenter, og siden gikk det som kjøpper i hjul. „Hvad er den borgerlige politikk her i landet?“ sa Quisling. „Jo, det ser vi tydelig av den motydelige trafikk som er drevet nu foran valget. Ingen av partiene kan gjøre det minste positivt, men skumle kan de. Hvordan er f. eks. ikke jeg blitt be-

avstand fra realitetene, skulde de såmen fått noe annet å stille med.

Det gruppen har tatt avstand fra, er intet annet enn at saken skulde frem for valget. Men det er typlisk for bondepartiet å sende ut slike tvetydige skrivelser som her er gjort. Jeg er beskyldt for å ha spredd mine anker bl. a. til en rekke presseorganer. Hertil vil jeg si at jeg har vist en rent utrolig lojalitet. Jeg har med nebb og klor satt mig imot offentliggjørelse til provokasjonene blev så frekke og sterke at jeg var nødt til å synge ut. Mange av bondepartiets mest kjente menn har gjentagne ganger takket mig for min lojalitet. Jeg skal ikke vilke tilbake for å nevne navn på disse, om det blir nødvendig. Jeg er blitt klandret bl. a. av Mowinkel fordi jeg møtte op i bondepartiets program møte etterat jeg var begynt med dannelsen av mitt

...min ikke nar sjenuskap til min Noen av papirene syntes jeg leit å legge frem i Stortinget, ganger sa jeg til Hundseid:

Skal vi virkelig bruke dette?

Ja, selvfølgelig, svarte Hundseid. Senere hadde jeg også konferanse med Hundseid. Likesom jeg konfererte med utenriksministeren, justisministeren, Moseid og red. Adahl. Det opdaget forresten Tranmæl også og skrev om det i „Arbeiderbladet“. Det var forsåvidt helt riktig det Tranmæl skrev. Vi var i regjeringen helt enig om at jeg, da rollene til trontaledebatten skulde fordeles, skulde jeg ta denne sak som jeg tør påstå var mere droftet i regjeringen enn noen annen. Da talen vakte bestyrtelse i Stortinget, hendte det utrolige, at Hundseid reiser sig og tar avstand, og Mowinkel kom og sa: Nu var alt i så god gjenge, og så har De ødelagt alt.

...resten og vilde endog forby mig å tale om revolusjonspolitikk utover landet. ...stenoграфiske referater av mine taler skulde forelegges Sovjets legasjon. Forsvarsministeren blev altså

av regjeringssjefen satt under russisk censur.

Efter dette kommer jeg så til Kullmannsaken. Jeg mente det var min plikt å ta saken op, men også da la Hundseid sig på tvers og vilde ha mig fjernet. Det endte da med at jeg 20. november 1932 skrev et memoaria til bondepartiets ledelse og regjeringen. Jeg skrev her at Hundseid burde gå av, for her måtte det enten bli ham eller mig. Moseid og Trædal blev da valgt til å forhandle med mig, og forhandlingene varte i flere dager. Jeg sa at nu vil jeg ikke være med på dette lenger. Dere kan gjøre hvad dere vil. Til slutt blev det dog en ordning slik at jeg skulde fortsette med Kullmannsaken — ef-

Saken holdt på å føre til fullstendig parlamentarisk krise. Det måtte forhandles i flere dager fordi flere av regjeringens medlemmer erklærte at de vilde gå. (Taleren citerte nu en rekke uttalelser av Hundseid, efter Stortingstidende.) Her står altså Hundseid og gir sin tilslutning til min aksjon, mens han i regjeringen vil fjerne mig for akkurat det samme. Men det han sa i Stortinget, var ganske enkelt noe han fant på i farten for ikke å kompromittere regjeringen, for regjeringen holdt faktisk på å rykke, den — selv om Hundseid påstod det ikke var noen „sprekk“ engang.

Quisling kom så inn på ståheien omkring hans tale i den konservatve studentforening. Det var en av hans statskolleger som en dag under en spaseretur nevnte at han av hoi remann hadde hørt at Quisling forberedte statskup. — Jeg lo bare av dette, uttaler Quisling, men min kollega tok det meget alvorlig, og

ham disse kopier, og han tok på det skarpeste avstand fra at de skulle være riktige. Han karakteriserer dem som et bakholdsangrep. Hans svar oversendte jeg til Justisdepartementet, og da kommer det frem at det er hoi res generalsekretær Gram som stod bak. Det var sammenheng mellom tingene! Så kom forholdet frem i pressen, og både Gram og Hundseid gav forklaringer i pressen som

ikke var overensstemmende med virkeligheten,

og Hundseid har selv overfor mig innrømmet at de ikke var riktige. Han vilde bruke episoden som et middel til å fjerne mig fra regjeringen — det har han selv sagt mig! Men hvad sier han i stortinget? Han gjentar sin uriktige forklaring! Og han avslutter med å si at dette viser hvilken taktikk det brukes mot vår forsvarsminister. Ja, det viste sannhet taktikken!

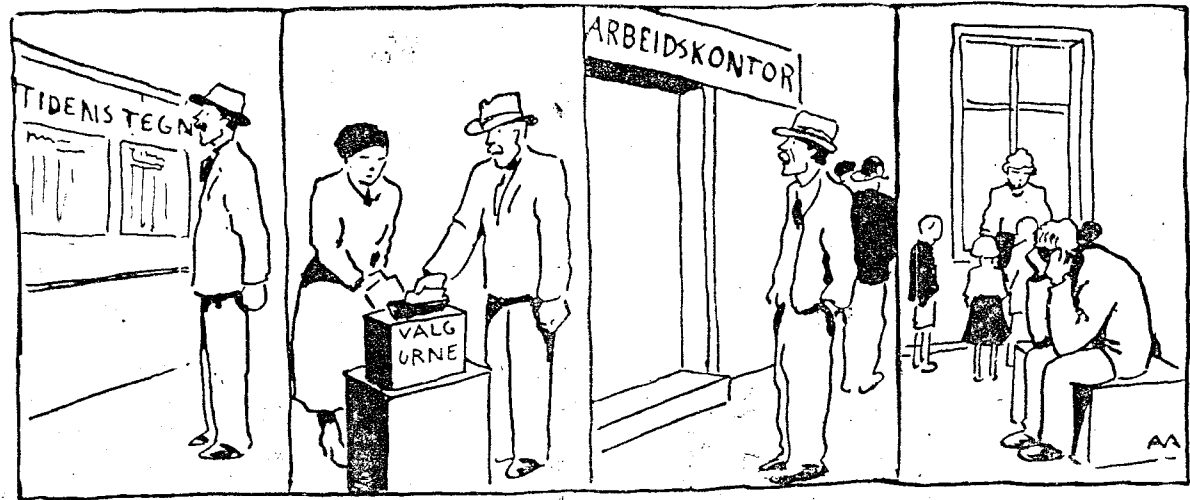
Nu sier Hundseid at alt dette jeg nu har gjennomgått er uriktig. Og den karakter som dette viser har hele dette stoff. Når jeg skrev til bondepartiets stortingsgruppe med mine anker mot Hundseid, så var det fordi jeg mente at dette kunde ikke gå lenger. Det kunde ikke lenger være spørsmål om noe kompromiss fra min side. Vi kan ta for oss Hundseids stilling i Grønlandsaksen. Han drev underhandlinger bak vår rygg, men i regjeringen erklærte han

høitidelig som statsminister at han ikke drev slike forhandlinger!

Disse ting har karakterisert Bondepartiets ledelse, og dette var grunnen til at jeg forlot Bondepartiet. Ledelsen hadde ikke mot til å ta avstand fra alt dette. Det blev sendt forhandlere på mig, som bl. a. nevnte at jeg burde være utenriksminister o. s. v. Men det var som sagt ikke lenger tale om noe kompromiss fra min side. Bondepartiet har ikke holdt mål, det har ikke løst sine oppgaver i hverken den ene eller den annen retning. Derfor kom mitt premoria ifjor høst — jeg vilde ikke være med på dette lenger. Bondepartiet har ødelagt sig selv, og det skal det komme til å angre på. Det kommer nemlig dager efter disse!

(Forts. 4. side)

Frisinnede Folkeparti.

Så blev det valg igjen, og han tenkte atter på Arbeiderpartiet. Men da kom det frisinnde folkeparti og hevdet i megen tale og skrift at Arbeiderpartiet var kommunister. Dete parti vilde, hvis det fikk makten, lage revolusjon! Pass dere for Arbeiderpartiet.

De frisinnde talere skrev det daglig, og dets talere brølte det uestanselig: „Arbeiderpartiet vil lage revolusjon, det vil innføre russiske tilstander som ender i kaos og hungersnød for dig og din familie“. Han blev engstelig og stemte frisinnet den gangen.

Det blev igjen borgerlig flertall og en politikk derefter for det arbeidende folk. Der blev stor bedriftsinnskrenkning som også gjorde ham arbeidsløs. Han gikk dag efter dag, uke efter uke og søkte arbeide og det daglige brød for 5 mennesker.

Men selv efter et helt års søken hadde han intet fått. Og så kunde han sitte i det ribbede hjemmet, han og hans kjære, ansikt til ansikt med just det kaos og den hungersnød han hadde stemt for ikke å få inn i landet!

Skal vi stemme på „Jøgnere“ og „rørkjerringer“?

(Forts. fra 2. side.)
Bøndene var tydeligvis enig med Quisling i at bondepartiet var simple greier, for de klappet kraftig.

Diskusjonen.

David Seierstad fikk først ordet for å redegjøre for hvorfor Kriشهjelpen var gått sammen med Nasjonal Samling. Av Seierstads redegjørelse blev man imidlertid lite klok. Det eneste vi fikk inntrykk av var at Seierstad som den politiske værhane han nu engang er, hadde latt sig blendet av Quislings „styrke“ og derpå promple solgt Kriشهjelpen uten å spørre medlemmene. Første taler var advokat Sterri som holdt et lite agitasjonsforedrag for bondepartiet.

Til dette bemerket dirigenten at møtet skulde være diskusjonsmøte for N. S. og ikke for bondepartiet. Ørud: Det var en merkkelig opplysning.

Hans Rognerud i liden.

Hans Rognerud: Det er voldsomme beskyldninger Quisling har fremsatt mot bondepartiet og dets chef. Det kommer fler og fler beskyldninger for hvert møte han holder. I almindelig rettspraksis plikter den som fremsetter beskyldninger å bevis dem. Ingenmann kan gå ut på gaten og si til en kvinne han treffer: Du er ei hore! Han må bevis det, ellers er han en dårlig kar. Det er et meningsløst og beklagelig trekk dette at Quisling kommer og lager bolger nu like inn under valget. Men kom med bevisene her, Quisling, så skal nok vi vite å holde oppgjør med våre folk selv om det er noe sent. Hvis ikke Quisling skaffer fyldestgjørende beviser stempler jeg hans taler som uvederheltige, og jeg vil slå fast at han har gjort sitt til å ødelegge et borgerlig valg i Opland fylke.

Quisling g' blev mott med adskillig bifall da han steg op for å svare Rognerud. Jeg synes Rogneruds innlegg er bedrøvelig, så han. Jeg har jo helt ut dokumentert de virkelige forhold. Jeg har dokumentene her, og Rognerud kan ikke utvederheltlig bevis dem til uvederheltlig

stemple en mann som kjeltring, uten at han tar til gjennæle. Ørud sier han har stor sympati for Quisling, men i Laagen forleden har han en notta som ikke tyder på nevneverdig sympati. Det hevdes å foreligge brev fra bondeaprtiets stortingsgruppe på at Quislings anke er uriktig, men det er ikke sant. Man har tatt avstand fra anken, at den fremkom nu, men ikke fra dens innhold. Ørud: Jeg henviser til bondepartiets protokoll.

Christie: Den er tvetydig. Jeg vil spørre stortingsgruppens medlem, hr. Ørud, rett ut: Var det anken eller innholdet stortingsgruppen tok avstand fra? Hvis ikke Ørud gir grei beskjed om det fastholder jeg bestemt at Øruds uttalelser er usanne. Mitt verneting er Hamar! (Stort bifall).

Skal det være vidnemøte?
Sterri: Jeg trodde ikke dette skulde være et slikt vidnemøte. Grunnen til at gruppen har tatt avstand fra anken må jo være at den er uriktig. Christie bør være litt forsiktig. Dette er en utilbøielig måte å provosere vår stortingsmann på, selv om han ikke svarer.

«Rørkjerringenes vei».

Rognerud: Når det sies at jeg har fremtvunget disse opplysninger, så er det å stille saken på hodet. Slik adferd som Quislings stempler jeg som ror. Det er rørkjerringenes vei han går.

Christie: Jeg vil gjenta mitt spørsmål til Ørud, Han må da i all verden kunde tvære greit, enten ja eller nei på dette. — — — Nå, vil ikke Ørud svare?
Ørud: Det er ikke de som gir mig ordet.

Christie: Jeg konstaterer at Ørud fremdeles ikke svarer. Jeg har bondepartiets formanns ord på hvordan anken er behandlet, men jeg vil gjerne høre Øruds svar også.
Ørud: Jeg har her en skrivelse, undertegnet av Langeland, hvori det heter at gruppen har tatt avstand og gitt Hundsgeld Hillfsvotum. Det får være nok, selv for Christie.

Sterri holder på å uttale seg om det er overflødig å diskutere med folk som Quisling — en mann som har husket ut og inn i Folkets Hus som en huskatt. Han er bedt om å rensvaske sig for Arbeiderpartiets beskyldninger, men har ikke prøvd. (Stillhet i salen).

Et parti trikotasje

(feilvare) for damer, herrer og barn ankommet og selges

ca. 40 pct. under ordinær pris.

Benytt anledningen til å kjøpe ekstra billig.

O. H. Korshavn

Jeg synes det er overflødig å diskutere med folk som Quisling — en mann som har husket ut og inn i Folkets Hus som en huskatt. Han er bedt om å rensvaske sig for Arbeiderpartiets beskyldninger, men har ikke prøvd. (Stillhet i salen).

Sterri: Det er merkkelig at ikke Quisling har den skrivelsen jeg spurte efter, og som skal si noe ganske annet enn Langelands skrivelse. Et så viktig dokument bør de komme med, hvis det finnes. Jeg skal garantere plass for det både i „Vestlandet“ og „Nationen“.

Quisling: Jeg har dessverre ikke skrivelsen. Men det kommer en dag etter valget også. Og da skal bondepartiet, som går god for lederens og sine politikeres rødsenskap, få et oppgjør som de sent skal gjemme. De skal få angre hva de nu driver med. (Kraftig bifall).

En sensasjon.

Sterri krefter stadig om dette brevet som Quisling ikke har og synes opprømt å ville insinuere at det idet heletatt ikke eksisterer. Da opter phetselig igjen Christie på talerstolen: Ja, De var kjekk nu, De Sterri, men jeg har skrivelsen her jeg. (Stor forbauselse i salen.) Talref. skrivelsen som er undertegnet av Moseld. Den går ut på at alle krefter må settes inn mot den „revolusjonære“ høyre. En høyre som vi kunne diskutere med. (Stort bifall).

Christie: Jeg spur om ankene er realitetsbehandlet eller ikke.
Ørud: Jeg vet ikke hva som er realitet eller ikke. (Stormende hån latter og piping.)

Christie: Så slår jeg fast at ankene ikke er realitetsbehandlet. Jeg har nu spurt Ørud dusinvis av ganger, uten at han har kunnet gi svar.
Sterri: Hr. Christie kom en gang inn på mitt kontor og opptrådte der, som om kontoret skulde være hans, og det var jeg som besøkte ham. Slikt opter han idag også.

Sterri, Rognerud og Christie snakker nu i munnen på hverandre. Her ene injurierende tilrop avløser det andre, slik at det er umulig å holde noen slags orden. Det var slik lever og handlandet at vi undlater å bringe noe referat, for å være sikker på ikke å tillegge noen feiltalige uttalelser.

Quisling: Nu synes jeg diskusjonen er kommet ved noe ut på viddene. Folk kan tro hva de vil om mine beskyldninger. Sann er det om det skal tilfalle bevises, selv om det ikke er tilstrekkelig tid for valget. For jeg slutter ordskiftet vil jeg imidlertid også spørre Ørud om stortingsgruppen har sagt at mine beskyldninger er uriktige.
Ørud svarer først ikke, men sier så nolende at gruppen kan vel ikke ha tatt avstand fra noe som er riktig. Christie: Dermed har De Ørud sagt at beskyldningene er uriktige.

Nytt
Fettilærskotol
Baksomstøvler

Støvler med de nye stette gummi-såler. — Prisene er får billigere hos oss.

Gjøvik Skotemagasin
Dokka Skotemagasin

«Koste hvad det koste vil».

«Det som nu efter vår mening bør være løsenet, og det som virkelig får tilslutning ut over hele landet, men som man vil forsøke å overbevise med samfundssnakke og med snakke om arbeidermonopol og laikatt osv., det er kravet: Ikke fallet i arbeid, koste hvad det koste vil. Her i tanken er det nemlig det som ligger sig best i hovedet. Det er ingen ting som i noen sags er billig som å la det være så det er set ut om hvor det er billig for folkning ikke skal få lov til å gjøre nytt arbeid. (Nygestevord i salen).

22 792 tvangsauksjoner

blev forlangt avbildt over østlandet her i landet i 1932. Hvor mange det blir tall i 1933 er det ennå ikke mulig å si. Men takket være den borgerlige pengepolitikk går tvangsauksjonene som en veivals over landsbygdene. Vil du at denne utvikling skal fortsette, så bør du ved valget år stemme med de borgerlige

Vannsois Basar

Lørdag og søndag
Skuespill:
Komedien «Folkedagens»
Søndag desember
Musikk:
Vannsois Solengetister.
Sang:
Vannsois Blåseorkester

Hevel Lokale

Hevel Lokale er et av de mest populære steder i byen. Det er her man finner de beste matretter og drikkevarer. Vi har også et stort utvalg av klær og tilbehør. Kom inn og se på vårt utvalg!

Det norske Arbeiderparti

Sakfører
Olav Meisdalshagen
holder foredrag om den norske arbeiderbevegelsen.

